

Димчо Дебелянов

Ти смътно се мяркаш...

Ти смътно се мяркаш
из морната памет,
кат бродница сънна
в бездънна гора –
аз тръпна след тебе
и тръпно ме мамят
в мъглите вечерни
две черни пера.

След сетната среща
да срещна забрава,
подемах се, падах
и страдах навред.
Нощта ме разлюби,
денят отминава,
ни радост донесъл,
ни весел привет.

И ето, погребал
в тъга непобедна
надежди и младост
в безрадостен склеп –
аз гасна, аз гасна
с утеха последна –
на спомена в здрача
и плача за теб.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6158>]